

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง เป็นอุตสาหกรรมแปรรูป ผลิตผลทางการเกษตร (Agro Industries) ซึ่งรัฐบาลกำลังให้การสนับสนุนและส่งเสริม เพราะประเทศไทย เป็นประเทศเกษตรกรรม จึงจำเป็นต้องมีอุตสาหกรรมประเวที เพื่อแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรที่เน่าเสียง่าย และไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน กรณีที่มีผลไม้มากเกินความต้องการที่จะบริโภค ยังเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่อุตสาหกรรมผลไม้กระป่องจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ก. อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มของวัตถุต้นซึ่งเป็นผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งลดชุดอ่อนและความเสียเบี่ยงของผลิตผลทางการเกษตรยังคงผลให้เพิ่มความมีเสียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เพิ่มมูลค่าการส่งออกของประเทศไทย และลดการสั่งสินค้าประเวทีเข้ามาบังคลาดภายในประเทศไทย ยังเป็นการลดการขาดดุลการค้าของประเทศไทยด้วย

ข. อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง ก่อให้เกิดผลเกี่ยวเนื่องไปยังอุตสาหกรรมประเวทีอื่น เช่น อุตสาหกรรมผลิตกระป่อง เคสิลอนดีบุก อุตสาหกรรมการผลิตน้ำยี่ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องซักรุ่นแรงทางการเกษตร เป็นต้น ยังเป็นผลให้เกิดการเพิ่มการว่างงานและการพัฒนาทางอุตสาหกรรมในสาขาอื่น ๆ

ค. อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง เป็นมาตรการองรับที่แน่นอนของผลิตผลทางการเกษตร ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการยกระดับรายได้ของเกษตรกร และเป็นการสร้างเสียรภาพทางด้านราคาของผลิตผลในช่วงที่มีเกินความต้องการที่จะบริโภค

ง. อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานมาก ดังนั้น จึงเป็นแหล่งว่างงานที่สำคัญ

จ. อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง เป็นอุตสาหกรรมที่เหมาะสมที่จะตั้งใกล้แหล่งหดยูดิน ซึ่งแหล่งหดยูดินที่เป็นผลิตผลทางการเกษตรมีอาจจะอยู่ตามตัวงชั้งหรด ดังนั้น อุตสาหกรรมผลไม้กระป่องซึ่งข่วยกระจายความเจริญไปสู่ตัวงชั้งหรด

เป็นที่ทราบดีแล้วว่าผลผลิตผลทางการเกษตรมีจะออกเป็นถูกากล ผลไม้ที่จะนำมานำ แปรรูปเป็นผลไม้กระป่องก็ เช่นกัน ฉันเป็นเชี่ยวชาญก่อต่อโรงงานแปรรูปที่มีประสพกับความขาด แคลนทางด้านหดยูดินไม่เหมือนกับโรงงานอาหารกระป่อง ทั้งนี้ เพราะว่าหดยูดิน เช่น พาก โโค กระบือ หมู เป็ด ไก่ ปลา เป็นต้น สามารถที่จะซัดหมายบ้อนให้กับโรงงานได้ตลอดทั้งปี ไม่เฉพาะแต่ถูกากลโดยถูกากลหนึ่งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลไม้จะออกมาเป็นถูกากลก็จริง อยู่ แต่ก็ยังมีผลไม้อีกหลายชนิดที่ให้ผลผลลัภออกมาในแต่ละช่วงฤดูที่แตกต่างกัน หากมีแนวทาง ที่จะศึกษาว่าผลไม้ชนิดใดให้ผลในถูกากลให้มากน้อยแค่ไหน เพื่อที่จะเป็นข้อมูลในการคำ เนิน การวางแผนการผลิต เป็นผลไม้กระป่อง ฉันเป็นการซัดหารหดยูดินบ้อนเข้าโรงงาน เพื่อให้ โรงงานสามารถทำงานได้ตลอดทั้งปี และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะยังผลให้เครื่องจักรและอุปกรณ์ การผลิตราคาแพงจะถูกใช้เกือบทั้งหมด และการว่าจ้างแรงงานที่เกือบสาม เสมอตลอดทั้งปี

ผลไม้ที่สำคัญในการนำมาแปรรูปเป็นผลไม้กระป่อง ได้แก่ สับปะรด เงาะ ลำไย ลิ้นจี่ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีพากผักชนิดต่างๆ เช่น หน่อไม้ไผ่ดง หน่อไม้ฟรัง ข้าวโพดอ่อน เห็ดแซมปีอง ถั่วสันเตา เหล้ามีเป็นต้น

ปัจจุบันผู้ผลิตผลไม้กระป่องแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ ผู้ผลิตรายย่อยและผู้ผลิต รายใหญ่ กรณีผู้ผลิตรายย่อยนั้น การคำ เนินการผลิตโดยใช้เงินทุน เทียงประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในโรงงานเหล่านี้มีกรรมวิธีการผลิตที่ล้าสมัย การผลิตไม่เที่ยงแต่ผลิตผลไม้กระป่องเท่า นั้น แต่จะทำการผลิตประ เกตอาหารกระป่องชนิดต่างๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพื่อแก้ไขภารการขาด แคลนหดยูดินคือ ผลไม้และก็ทำการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเป็นล้วนใหญ่ กรณีผู้ผลิตราย ใหญ่ มักเป็นโรงงานที่ได้รับการลั่นเสริม การลงทุนจากคณะกรรมการลั่น เสริมการลงทุนเพื่อ กิจการอุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายราย เพราะประเทศไทยเป็นประเทศไทยที่ปลูกผลไม้มาก ประเทศไทยนี้ และผลไม้ที่ปลูกมากจนกล้ายเป็นอุตสาหกรรมผลไม้กระป่องมากที่สุดคือ สับปะรด ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยผลิตได้เป็นอันดับ ๑ ของโลก นั่นก็คือ ผู้ผลิตรายใหญ่ล้วนมากแล้ว จะทำ

การผลิตแต่เพียงสับปะรดกระป่องอย่างเดียว ทั้งนี้เนื่องจากว่าทางโรงงานมิได้ปลูกสับปะรด เป็นของตัวเอง และสามารถผลิตสับปะรดได้ตลอดทั้งปี และสามารถเร่งผลผลิตได้ อันเป็นการป้องกันการขาดแคลนวัสดุต้น

สาเหตุที่ผู้ผลิตรายใหญ่ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ทำการผลิต เพียงสับปะรดกระป่อง โดยไม่ได้ทำการผลิตผลไม้ชนิดอื่นๆ นั้น ก็เนื่องจากว่าผลไม้ชนิดอื่นๆ มีปริมาณไม่เพียงพอที่จะคุ้มกับการลงทุนในการเปลี่ยนขบวนการและคำเนินการผลิตของโรงงาน อันเป็นทางที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางด้านการขาดแคลนวัสดุต้น และต้นทุนการผลิตสูง นั่นก็คือ ปริมาณของวัสดุต้นไม่เพียงพอ กับกำลังการผลิตของโรงงาน อย่างไรก็ตาม ซึ่งมีโรงงานผลไม้กระป่องที่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางที่ทำการผลิตสับปะรดกระป่องอย่างเดียว ใช้ภัยหลายโรง และซึ่งมีโรงงานสับปะรดกระป่องที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอีก ๒ โรงงาน ซึ่งยังไม่เปิดดำเนินการ ทั้งนี้ หากโรงงานผลไม้กระป่องไม่ทำแนวทางที่จะผลิตผลไม้กระป่องชนิดอื่นๆ บ้างแล้ว หากโรงงานที่ได้รับการส่งเสริม เปิดดำเนินการพร้อมกันหมด ก็จะทำให้มีปัญหาด้านตลาดอันทำให้ล่วงแน่นของตลาดลดลงอย่างแน่นอน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นสมควรศึกษาการดำเนินการและวางแผนการผลิตที่เหมาะสมที่สุด สำหรับโรงงานผลไม้กระป่องขนาดกลาง เพื่อประกอบการพิจารณาว่า ควรจะทำการผลิตอย่างไร จึงเหมาะสมกับปริมาณวัสดุต้นของผลไม้แต่ละชนิดในทุกฤดูกาล และเหมาะสมกับความต้องการของตลาด

วิทยานิพนธ์นี้ จึง เสนอวิธีการวางแผนการผลิตผลไม้กระป่อง โดยศึกษาถูกต้องของวัสดุต้น กรรมวิธีการผลิต ข้อแตกต่างในกรรมวิธีการผลิตของผลไม้แต่ละชนิด เครื่องซักรีด สามารถใช้ร่วมกันได้ แผนผังโรงงานในล้วนของขั้นตอนที่มีการผลิตแยกต่างกัน ของโรงงานผลไม้กระป่องขนาดกลาง

วัสดุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา และโครงสร้างของอุตสาหกรรมประเทศาภิวัฒน์ ล้วนร่วม ในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยล้วนร่วม เพียงไก

๒. เพื่อศึกษาผลไม้และผักบางชนิดที่สามารถนำมาปรุงรับประทานได้ ให้ผลิตภัณฑ์ในทุกๆ ด้าน ตลอดจน แหล่งหยอดวิถี แหล่งปลูกพืชและแหล่งผลิต
๓. เพื่อศึกษาความสามารถในการผลิต และการล่วงออกของโรงงานผลไม้กระป๋อง ตลอดจนแนวโน้มความต้องการในอนาคตของตลาดค้าทั่วประเทศ
๔. เพื่อศึกษาหาทางดำเนินการและวางแผนการผลิตผลไม้กระป๋องให้ลอดคล้องกับ ผลไม้ และผักบางชนิดที่มีในแต่ละฤดูกาล อันทำให้โรงงานสามารถทำงานได้ ตลอดปี และเหมาะสมกับกำลังการผลิตของโรงงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยจะมุ่งศึกษาการดำเนินการและวางแผนการผลิตผลไม้กระป๋อง โดยศึกษา ถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมประเวศน์ และยังได้ศึกษาถึงอุปทาน และอุปสงค์ทั้งภายในและ ต่างประเทศ แหล่งหยอดวิถี กรรมวิธีการผลิต การศึกษาจะเน้นหนักไปทางด้านผลไม้และผักบาง ชนิด เช่น สับปะรด เงาะ ส้มซี ข้าวโพดอ่อน ที่มีไฝ่คง ทนอยู่ได้ หรือไม้ฝรั่ง เก็บแชนป์ยอง เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะหาทางดำเนินการวางแผนการผลิตของโรงงานที่ผลิต เนื่องจากประเทศไทยมี ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิต แต่เมืองที่จะให้เป็นแบบอย่างของการศึกษา คือ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย สำหรับ กระบวนการวางแผนการผลิตที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางกับโรงงานผลไม้กระป๋องขนาดกลาง ล้วนการศึกษาทางด้านตลาดของผลไม้กระป๋องจะเน้นหนักทางด้านตลาดค้าทั่วประเทศ เพราะการ ผลิตผลไม้กระป๋องของประเทศไทย เป็นการผลิตเพื่อล่วงออกเป็นจำนวนมาก

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

๑. ทำการสำรวจงานวิจัยและเอกสารทั่วๆ ไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง
๒. ศึกษาความเป็นมา และโครงสร้างของอุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง
๓. ศึกษาเกี่ยวกับผลไม้ชนิดต่างๆ ที่จะนำมาเป็นหยอดวิถี ให้ผลิตภัณฑ์ในทุกๆ ด้าน
๔. ศึกษาและวิเคราะห์ตลาดหยอดวิถี
๕. ศึกษาและวิเคราะห์ผลไม้กระป๋อง

๖. ศึกษาและวิเคราะห์กรรมวิธีการผลิตจากเอกสารวิชาการเปรียบเทียบกับกรรมวิธีการของโรงงานในปัจจุบัน

๗. ศึกษาและวิเคราะห์การวางแผนการผลิต

๘. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงการได้เปรียบในเศรษฐศาสตร์ของโรงงานที่มีการวางแผนการผลิตกับโรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน

๙. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

๑. เป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรของประเทศไทยย่างประทoardและมีประสิทธิภาพ และไม่ให้ราคาตกต่ำมากในอุตสาหกรรมเก็บเกี่ยว อันเป็นการช่วยเหลือในด้านราคาของผลิตผล ทำให้ฐานะของกลิ่นดีขึ้น

๒. เป็นแนวทางในการส่งเสริมสินค้าออก ให้มีอำนาจในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศมากขึ้น อันเป็นการเพิ่มเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ประทoardเป็นตราต่างประเทศในการส่งซื้อสินค้าประเภทเดียวกัน ชึ้งช่วยลดคุณภาพการค้าด้วย

๓. อาจใช้เป็นข้อมูลศึกษาแนวโน้มทางด้านตลาดของผลไม้ระป่อง และแนวทางในการลงทุนดังโรงงานผลไม้ระป่องในประเทศไทย

๔. เป็นแนวทางในการดำเนินงานปรับปรุงและวางแผนการผลิตผลไม้ระป่องสำหรับโรงงานที่จะปรับปรุงกิจการหรือดังโรงงานใหม่

๕. เป็นแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการศึกษา และวางแผนโครงการช่วยเหลือ หรือส่งเสริมอุตสาหกรรมผลไม้ระป่องตลอดจนกลิ่นผู้ผลิตต่ำต้น ทั้งในระยะลั้นและระยะยาว

๖. ทำให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากผลไม้ระป่องศิริ น้ำผลไม้ระป่อง และกระป่องหรือภายนอกบรรจุ นอกจากนั้น ก็เป็นการส่งเสริมทางด้านเกษตรกรรม ทำให้เกษตรกรมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น